

Mistä joulu on peräisin?

6.1.2019 KEIJO LINDEMAN

Päästäksemme selville joulun alkuperästä, meidän on perehdyttävä vuosituhansia vanhan Baabelin eli Babylonin uskonnon syntyhistoriaan. Raamattu kertoo 1.Moos. 10.luvussa ja 1.Moos. 11. luvun alussa Baabelin kaupungin ja Baabelin tornin synnystä.

Vedenpaisumuksen jälkeen Nooan pojalle Haamille syntyi poika nimeltä Kuus. Historiallisten lähteitten mukaan Kuus meni naimisiin hyvin kauniin, mutta pahuutta täynnä olevan naisen, Semiramiksen (Semiramus) kanssa. Heille syntyi poika, nimeltään Nimrod.

Kun Nimrod kasvoi aikuiseksi, hän meni naimisiin äitinsä Semiramiksen kanssa. Nimrod rakensi Raamatun mukaan Baabelin kaupungin Sinearin maahan. Sinearin lakeudelle rakennettiin myös Baabelin torni, josta muodostui Nimrodin ja Semiramiksen johdolla toimiva saatanallisen Baabelin okkultismiuskonnon keskuspaikka.

Raamattu nimittää Nimrodia mahtavaksi metsämieheksi Herran edessä, koska hän metsästi ihmisieluja Baabelin uskonnon orjiksi.

Nimrod ja Semiramis panivat alulle saatanallisen Baabelin uskonnollisen järjestelmän, jota kutsuttiin myös Baalin palvonnaksi. Salaisissa okkulttisissa menoissa uhrattiin lapsia polttamalla Molokille eli Nimrodille (katso 3.Moos. 18-21, 2.Aik. 33:6). Nimrodin ja Semiramiksen johdolla kaikinainen valkoinen ja musta magia, okkultismi, astrologia ja taivaan joukkojen palvonta nousivat kukoistukseen.

Baabelissa harjoitettiin myös uskonnollista tähtitiedettä ja planeettoja tutkittiin ja palvottiin. Tämän pohjalta myöhemmin roomalaiset kehittivät kalenterijärjestelmän, joka nyt vallitsee länsimaissa ja kautta maapallon. Näin meidän kalenterissamme on sunnuntai=Auringon päivä, maanantai = Kuun päivä, tiistai = Marsin päivä, keskiviikko = Merkuriuksen päivä, torstai = Jupiterin päivä, perjantai = Venuksen päivä, lauantai = Saturnuksen päivä.

Tuohon aikaa oli Jumalaa pelkäävän Nooan poika Seem vielä elossa. Tämä seemiläisten kansojen esi-isä, kuultuaan Nimrodin kauheasta epäjumalanpalvonnasta, surmasi hänet, hakkasi hänen ruumiinsa palasiksi ja lähetti Nimrodin ruumiin palaset eri kaupunkeihin, varoitukseksi niille.

Nimrodin kuoleman jälkeen Baabelin uskonto joutui joksikin aikaa maan alle. Semiramis ei kuitenkaan antanut periksi, vaan uskonnon harjoitus jatkui hänen johdollaan. Nimrodin kuoleman jälkeen Semiramis selitti, että Nimrodista oli nyt tullut auringonjumala Baal. Semiramis tuli raskaaksi ja selitti, että hän on silti vielä neitsyt. Semiramis synnytti pojan ja antoi tälle nimen Tammus. Semiramus selitti Tammuksen olevan nyt uudelleen ruumiillistunut auringonjumala Nimrod eli Baal, joka oli siinnyt jumalan hengestä.

Semiramis kehitti nyt äiti-lapsi-kultin, jonka symboliksi tuli Semiramis-äiti Tammus-lapsi käsivarsillaan. Koska kuu oli Semiramiksen symboli ja aurinko Tammuksen eli uudelleenruumiillistuneen auringonjumala Nimrod/Baalin symboli, tuli Semiramuksen pään ympärille kuun sädekehä ja Tammuksen pään ympärille auringon sädekehä, äiti-lapsi-kultin kuvissa.

Semiramis korotti itsensä taivaan kuningattareksi, jota tuli rukoilla ja palvoa jumalattarena ja jonka kautta tuli pelastus ja elämä. Baabelin uskontoon kuului myös salainen ripittäytyminen Baabelin papeille, jotka saattoivat näin pitää rippisalaisuuksien avulla synnintunnustajat talutusnuorassaan. Semiramis opetti ihmisten puhdistuvan synneistään veden vihmonnan avulla. Kuoleman jälkeen sielu puhdistui kiirastulella.

Historiallisen perimätiedon mukaan villisika tappoi Semiramuksen pojan Tammuksen tämän ollessa kerran metsällä. Tämän seurauksena määrättiin kaikki äiti-lapsi-jumalaa palvomaan erottautuneet neitsyet paastoamaan neljäkymmentä päivää. Paastojakson loputtua Tammus nousi kuolleista Ishtarin juhlassa (Ishtar on Astarten eli Semiramuksen yksi nimi). Ishtarin juhlasta tuli sen jälkeen vuotuinen Tammuksen kuolleista nousemisen merkkipäivä. Tammukselle pyhitettiin muna, joka Ishtarin juhlapäivänä otettiin kuolemasta puhkeavan elämän vertauskuvaksi. Taivaan kuningattarelle Semiramukselle uhrattiin myös T-kirjaimella koristeltu kakku. Myöhemmin T-kirjain muuttui ristin tai X-kirjaimen muotoiseksi. (Huomaa englannin kielessä Easter=pääsiäinen)

Kuinka Rooman pedon sarvi on muuttanut ajat ja lain? Raamattu kertoo meille Jumalan antamasta ajanlaskujärjestelmästä, jota vain Israelin kansa noudattaa maailmassa. Tähän kalenteriin perustuvat Jumalan juhla-ajatkkin. Esim. pääsiäinen tulisi viettää, niin kuin alkuseurakunta vietti, ensimmäisen kuun eli Nisankuun 14. päivä ja heti sen perään 7 päivää kestävä happamattoman leivän juhla-aika keväällä.

Roomalainen hallitsija, Julius Caesar, Baabelin uskontoon perustuen, pani alulle juliaanisen ajanlaskun tammikuun 1. päivä 45 eKr. Tätä juliaanista ajanlaskua paranteli paavi Gregorius XIII, joka määräsi bullassaan helmikuun 24. päivä 1582 nimeään kantavan gregoriaanisen ajanlaskun, joka on nyt levinnyt yli maailman.

Kolmesataa-luvun alussa Roomassa oli sisällissota. Tuolloin Konstantinus Suuri, Danielin ennustuksen mukaisesti, raivasi kolme kilpailevaa keisarikandidaattia tieltään. Maximianus lyötiin ja tapettiin Marseillessa 310 jKr., Maxentius voitettiin Milvian sillalla ja mestattiin 312 jKr., ja Licinius lyötiin ja murhattiin 324 jKr.

Saadakseen vaikutusvaltaisiksi nousseet kristityt puolelleen sisällissodassa Maxentiusta vastaa 312 jKr., Konstantinus julisti, että jos hän voittaa sodan, hän lopettaa vainot ja tekee kristinuskosta suosituksen Roomassa. Hän väitti nähneensä näyn, ristin taivaalla, ja kuulleen sanat: ”Tässä merkissä olet voittava”. Sotilaiden kilpiin pantiin muinainen egyptiläinen risti, joka kristityille symbolisoi Kristuksen ristiä ja pakanallisille roomalaisille, jotka palvoivat Baabelin uskonnon mukaisesti aurinkoa, se symbolisoi muinaista Egyptin auringonjumalan Ra’a:n merkkiä ANKH.

Konstantinus voitti ja hän teki kristinuskosta suosituksen ja lopetti vainot. Tästä alkoi valtionuskonnon ja katolisen kirkon historia. Pakanallisista roomalaisista tuli yhtäkkiä kristittyjä ilman kääntymystä ja todellista uskoa. Konstantinus itsekin, vaikka näennäisesti olikin olevinaan kristitty, palveli loppuun asti salaisesti auringonjumalaa, niin kuin suuri osa roomalaisista oli tottunut siihen Baabelin uskonnon pohjalta.

Jotta pakanalliset roomalaiset saataisiin helpommin omaksuminaan uusi kristinusko, teki Konstantinus kompromisseja, Hän sekoitti muinaisen Baabelin uskonnon ja raamatullisen uskon keskenään. Semiramis-Tammus-kultin tilalle tehtiin uusi äiti-lapsi-asetelma, neitsyt Maria-Jeesus-lapsi-kultti. Mariasta tehtiin taivaan kuningatar ja jumalatar, jota rukoiitiin ja palvottiin välittäjänä ihmisen ja Jumalan välillä Jeesuksen asemesta. Muuten Lutherkin sanoi Marian olevan taivaan kuningatar, vaan ei jumalatar.

Toinen käsky: *"Älä tee jumalankuvaa"*, poistettiin käytöstä, jotta voitaisiin palvoa Mariaa, pyhimysten kuvia ja ikoneita. Tilalle halkaistiin kymmenes käsky: *"Älä himoitse"*, kahtia, jotta käskyjen määrä pysyisi samana. Raamatullisen lepopäivän, seitsemännen päivän eli sapatin, tilalle Konstantinus otti auringonpäivän eli sunnuntain, kun hän v. 321 jKr. julisti "kunnianarvoisen auringonpäivän" eli sunnuntain kaikkien kaupunkilaisten ja käsityöläisten lepopäiväksi.

Tätä sunnuntailakia vahvistettiin vuosisata toisensa jälkeen kirkolliskokouksissa ja näin siitä vähitellen tuli lepopäivä Baabelin uskonnon pohjalta. Raamatun ja historian tietojen valossa tiedämme, että alkuseurakunta vietti pääsiäistä ja sitä seuraavaa happamattoman leivän juhlaa, yhdessä juutalaisten kanssa Nisankuun 14. päivä alkaen.

Nikean kirkolliskokouksessa v. 325 jKr. Konstantinus muutti pääsiäisenvieton Rooman-kulttien mukaisesti vietettäväksi kevätpäivän tasausta seuraavan täydenkuun jälkeiseen sunnuntaihin. Siinä se on tänäkin päivänä.

Joulukuun 25. päivä oli Roomassa moninkertainen juhlapäivä Baabelin uskonnon pohjalta. Se oli talvipäivänseisauksen, auringonjumalan, Mithra-jumalan ja lopulta myös keisarin syntymäpäivä, riippumatta siitä, milloin keisari oli todellisuudessa syntynyt.

Lisäksi Roomassa vietettiin joulukuussa kauheaa ja irstasta Saturnaalia-juhlaa, jossa uhrattiin saastainen sika epäjumalalle. Myös muinaiset germaanit ja skandinaavit juhlivat vuoden pimeimpänä aikana talvipäivänseisausta ja sadonkorjuun loppua.

Freijalle, sateen ja auringonpaisteen, hedelmällisyyden ja kasvun jumalalle uhrattiin porsas. Konstantinus siirsi joulukuun 25. päivälle kristillisen sisällön ja teki muinaisesta Tammuksen syntymäjuhlasta muka Kristuksen syntymäjuhlan.

Eräiden tietojen mukaan joulu virallistettiin v. 354 jKr. Mukaan tuli Tammukselle pystytetty puu, joulukuusen nimellä nykyään, sekä Saturnaalia-juhlan sikauhri eli joulukinkku. Joulukuusi tuli Suomeen Saksasta 1800-luvun alussa. Saksassa joulupuu juhlisti joulua jo 1500-luvulla. Tämä on meidän ns. kristillisen joulumme alku.

Baabelin kuningatar Semiramis määräsi myös, että tulisi viettää hänen poikansa Tammuksen syntymäjuhlaa, joka oli auringonjumala Nimrodin eli Baalin ruumiillistuma. Hän asetti joulukuun 25. päivän Tammuksen syntymäpäiväksi, koska Baabelin astrologit selittivät, että tuona päivänä eli talvipäivän seisauksena, aurinko oli kaikkein kauimmaisessa pisteessään kiertoradallaan.

Astrologit selittivät, että 21. päivä joulukuuta auringonjumala Baal eli Nimrod kuoli ja sitten 24. päivä joulukuuta hän alkoi palata jälleen elämään ja 25. päivä joulukuuta oli hänen syntymäpäivänsä. Tammuksen syntymäjuhlasta tuli vuotuinen merkkipäivä, jolloin juhlittiin, juopoteltiin, irstailtiin ja uhrattiin lapsia Baalille. Elämän symbolista, ikivihreästä puusta, tehtiin tammuksen symboli ja sitä käytettiin keskitalvella Tammuksen syntymäjuhlan aikaan. Tammukselle pystytetty havupuu koristeltiin pyöreillä palloilla, jotka symbolisoivat aurinkoa. Raamattu kieltää epäjumalille koristeltujen puiden pystyttämisen (Jer. 10;1-4).

Baabelin tornista alkanut uskonto, äiti-lapsi-kultti, on levinnyt vuosisatojen kuluessa eri maihin ja eri kulttuureihin. Nimet ovat vaihtuneet, mutta äiti-lapsi asetelma, auringonpalvonta ja taivaankuningataroppi ovat pysyneet samana.

Egyptissä kultti oli Isis-Horus ja auringonjumala Ra'a nimellä, Kreikassa Afrodite-Eros ja auringonjumala Helios eli Apollo nimellä, Persiassa Mithras-kultin nimellä, samoin kuin Roomassakin Mithras-kultissa Marsin ja Venuksen nimellä, Japanin shintoismissa Amateraso Omikami nimellä (huomaa nouseva aurinko Japanin lipussa), Intian hindulaisuudessa Vishnu-kultin nimellä, Meksikossa Tonafiu-kultin nimellä, Foinikiassa Baal-Ashtarte-kultin nimellä.

Myös Israelin kansan Baabelin äiti-lapsi-kultti, auringonpalvonta ja taivaankuningattaren palvonta turmeli kuningas Aahabin päivinä. Aahab avioitui vastoin Herran käskyä pakanallisen siidonilaisen lisebelin kanssa, joka levitti kultin Israelin kansan keskuuteen Baalin ja Aseran palvonnan nimellä.

Taivaan kuningattaren palvonnasta Raamattu kertoo Jeremian kirjan luvuissa 7 ja 44 (Jer. 7:18-20). Hesekielille näytettiin Jumalaa vihastuttanut Tammus-kultti ja auringonpalvonta Jerusalemin temppelissä (Hes.8:14-16). Näiden kauhistusten tähden Jumala rankaisi juutalaiskansaa myös pakkosiirtolaisuudella Baabeliin. Profeetta Elia, aikansa ennalleenasettaja, taisteli lisebeliä ja Baabelin Baal-kulttia vastaan, kuten 1.Kun. 16-19 luvut meille kertovat.

Kun raamatullinen kristinusko syntyi Jeesuksen ja apostolien aikana, oli se puhdas ja vapaa Baabelin uskonnosta, vaikka Paavali jo varoittikin luopumuksen ja laittomuuden voimien vaikuttavan hänen aikanaan (2.Tes. 2:1-12). Kolmen ensimmäisen vuosisadan aikana saatana vainosi ankarasti Rooman petovallan kautta uskovia ja marttyyrien veri virtasi, kun heitä syötettiin leijonille sirkusareenoille kansan hurratessa.

Mutta saatana ei saanut kukistettua seurakuntaa ja elävää uskoa vainoilla, sillä on sanottu: "Marttyyrien veri on seurakunnan siemen". Siispä saatana muutti taktiikkaa turmellakseen raamatullisen uskon, joka oli apostolisella alkuseurakunnalla.

Tästä saatanan taktiikasta on ennustus jo Danielin kirjassa, joka kertoo Rooman pedon sarvesta, joka muuttaa ajat ja lain (Dan. 7:23-27). Raamatun selittäjät ovat verrattain yksimielisiä siitä, että Danielin kirjan neljäs peto on Rooma, jonka piiristä nousee pedon sarvi, joka muuttaa ajat ja lain.

Tämä pedon sarvi tarkoittaa Rooman keisarinistuinta ja sitä seurannutta Paavin istuinta. Ensimmäinen Rooman keisari, joka käytti Paavin eli pyhän Isän nimitystä oli Leo I (440-461).

Tämä Rooman pedon sarvi, joka on muuttanut ajat ja lain, on vallassa siihen asti, kunnes Jumalan tuomio tulee sarven ylitse ja Jumalan pyhän saavat valtakunnan hallintaansa. Tämä tuomio tapahtuu Messiaan palatessa tuhoamaan antikristilliset joukot ja perustamaan rauhanvaltakunnan, jossa Hän hallitsee tuhat vuotta ylösnousseiden pyhiensä kanssa, niin kuin Ilm. 19. luvun loppu ja 20. luku osoittavat.

Vielä ei ole rauhanvaltakunta maan päällä eikä hallinta ylösnousseilla uskovilla, joten Rooman sarven petos on nytkin vallalla maailmassa ja pahin aika tulee olemaan viimeiset kolme ja puoli vuotta (aika, ajat ja puoli aikaa) ennen rauhanvaltakuntaa.

Katolisessa kirkossa, kun pappi siunaa leivän ja viinin, ne muuttuvat kirjaimellisesti Kristuksen ruumiiksi ja vereksi eikä niin kuin protestanttisessa maailmassa uskotaan Raamatun pohjalta, vertauskuvallisesti Hänen kuolemansa muistoksi (1.Kor. 11:23-29). Jokaisessa katolisen kirkon messussa Kristus laskeutuu alas taivaasta uudelleen uhrina pappien siunauksen kautta. Ensimmäisen kerran on sanottu tällaista messua vietetyn vuonna 394 jKr. joulukuun 24. ja 25. päivän välisenä yönä, siis messua Kristukselle, englanniksi Mass of Christ. Tästä tulee englanninkielinen joulua tarkoittava nimitys Christmas.

Muinaiseen Baabelin uskontoon ja auringonpalvontaan kuului myös aurinkovaunut. Kun kuningas Joosia aikoinaan puhdisti uskoa Baabelin pakanuudesta, hän myös löi murskaksi auringonvaunut (2.Kun. 23.11).

Aurinkokultti levisi myös Pohjolaan. Siitä on todisteena arkeologisissa kaivauksissa eräästä suosta Tanskassa löydetty aurinkonvaunut. Auringonvaunujen pyörä symbolisoi aurinkoa ja sitä kutsuttiin muinaisissa pohjoismaiden germaanisissa kielissä, niin kuin nykyäänkin, nimellä HJUL.

Tästä on tullut sana JUL eli JOULU. Kun siis vietämme joulua, me juhlimme aurinkovaunujen pyörää.

6.1.2019

Keijo Lindeman
Israel-Apu